

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΝΕΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΚΥΛΙΝΑ»

10η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΝΕΩΝ
ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
27 ΙΟΥΛΙΟΥ – 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2012

«Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ»

«Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ἡμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων!», ὁ λόγος αὐτός τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, περικλείει ὅλα ὅσα εἰπώθηκαν γύρω ἀπό τό θέμα «**Η Λειτουργία μετά τή Θεία Λειτουργία**», στήν Ι΄ Λειτουργική Συνάντηση Νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καί Ἀδραμερίου στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Μεγάλης Παναγίας Χαλκιδικῆς.

Οἱ νέοι πού συμμετεῖχαν εἶχαν τή δυνατότητα νά βιώσουν τή Λειτουργική ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας, συμμετέχοντας καθημερινά στόν Ὁρθο, στή Θεία Λειτουργία, στόν Ἐσπερινό, στό Ἀπόδειπνο καί στούς Χαιρετισμούς. Παράλληλα ἔλαβαν μέρος στήν παρασκευή τοῦ προσφόρου, τῶν κολλύβων καί τοῦ κεριοῦ. Στίς εισηγήσεις ἀναπτύχθηκε σέ ἐπιμέρους θέματα τό θέμα τοῦ βιώματος τῆς Θείας Λειτουργίας καί πῶς αὐτό ἐπιδρᾷ στή μαρτυρία τοῦ χριστιανοῦ μέσα στήν κοινωνία.

Οἱ νέοι εἶχαν τήν εὐκαιρία νά λειτουργηθοῦν στόν Ι.Ν. τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀκυλίνας στό Ζαγκλιβέρι Θεσσαλονίκης καί νά προσκυνήσουν στό ἀναστηλωμένο σπίτι της. Ἐπισκέφθηκαν τό Βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στή Ν. Ἀπολλωνία καί τό Μουσεῖο Φυσικῆς Ἱστορίας στό Καλαμωτό Θεσσαλονίκης. Εἶχαν τήν ιδιαίτερη εὐλογία νά προσκυνήσουν τά λείψανα τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνας καί τῆς Ἁγίας Κυράνας τά ὁποία μέ θαυμαστό τρόπο ἀποκαλύφθηκαν στήν Ὅσσα τοῦ Λαγκαδά. Ἀπόλαυσαν δύο περιπάτους σέ ἐξωκκλήσια τοῦ χωριοῦ τῆς Μεγάλης Παναγίας.

Στή διάρκεια τῆς συνάντησης ἔγιναν οἱ ἑξῆς εισηγήσεις:

1η Εἰσήγηση: «*Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Ἡ προέκταση τοῦ βιώματος τῆς Θ. Λειτουργίας στήν καθημερινή ζωή*» ἀπό τόν π. Ἀθανάσιο Γκίκα, Καθηγητή Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

2η Εἰσήγηση: «*Οἱ Λειτουργίες τοῦ Παπαδιαμάντη*» ἀπό τόν κ. Παπαθανασίου Στέλιο, Ἐκπαιδευτικό.

3η Εἰσήγηση: «*Τό κοινωνικό μήνυμα τῆς Θείας Λειτουργίας*» ἀπό τόν π. Νικόλαο Λουδοβίκο, Καθηγητή Ἀνωτάτης Θεολογικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης.

4η Εἰσήγηση: «*Τά πρό καί τά μετά τή Θεία Λειτουργία*» ἀπό τόν π. Κωνσταντῖνο Πλευράκη, Ἱεροκήρυκα Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ.

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Μετά από τις εισηγήσεις και τις συζητήσεις που έγιναν για τα συγκεκριμένα θέματα βγήκαν τα εξής πορίσματα:

- Ο Χριστός δίδαξε έμπρακτα τή διακονία του αδελφοῦ πριν παραδώσει τό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας στό Μυστικό Δεῖπνο μέ τό νά πλύνει τά πόδια τῶν μαθητῶν Του. Ὁ Μυστικός Δεῖπνος καί τό πλύσιμο τῶν ποδιῶν τῶν μαθητῶν ἐγκαινιάζει τή σχέση μεταξύ λατρείας καί διακονίας. Ἐκεῖ τους προτρέπει νά εἶναι διάκονοι τῶν ἄλλων.
- Αυτό πραγματοποιήθηκε μέ συγκεκριμένο τρόπο στήν ἐκκλησιαστική κοινότητα τῶν Ἱεροσολύμων μέ τή σύνδεση «τῆς κλάσης τοῦ ἄρτου» μέ τήν διακονία τῆς ἀγάπης καί τήν κοινωνική δικαιοσύνη. Ἡ διακονία τῶν τραπεζῶν ἦταν ἐνσωματωμένο μέρος τῆς Λειτουργίας, μαζί μέ τήν προσευχή καί τό κήρυγμα.
- Ὁ χριστιανός μέ τό βάπτισμά του ἐνδύεται τό Χριστό, φωτίζεται καί καλεῖται νά λάμψει μέ τά καλά ἔργα τοῦ «ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων».
- Ὁ ἄρτος τῆς Εὐχαριστίας καθῶς μοιράζεται μεταξύ τῶν χριστιανῶν τούς καθιστά ἱκανούς νά τόν προσφέρουν μέ τή σειρά τους στό κόσμο. Σέ κάθε Θεία Λειτουργία ὁ χριστιανός ἐνώνεται μέ τόν Χριστό καί Τόν προσφέρει σ' ὅλο τόν κόσμο. Ἀκτινοβολεῖ τό φῶς πού παίρνει ἀπό τήν Θεία Λειτουργία καί τό μεταλαμπαδεύει στους ἀνθρώπους μέ σκοπό τήν ἔνωση ὅλων στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐάν εἶναι φορέας τοῦ Χριστοῦ, θά φέγγει καί οἱ ἄλλοι θά τόν βλέπουν σταυρωμένο καί ἀναστημένο. Ὁ χριστιανός πού γνώρισε τό μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο, ἀντανακλᾷ αὐτή τήν ἀγάπη στους συνανθρώπους του.
- Ὅταν ἡ ζωή τοῦ χριστιανοῦ εἶναι μία ἀδιάκοπη Θεία Λειτουργία, μία ἀδιάκοπη εὐχαριστιακή ἀναφορά στό Θεό μέσω τῆς διακονίας τοῦ αδελφοῦ, τότε καί ἡ συμμετοχή του στό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας θά εἶναι πιό τέλεια.
- Γιά τό χριστιανό ἡ λατρεία καί ἡ διακονία τοῦ πλησίον εἶναι ἡ διπλή κίνηση τῆς ἀναπνοῆς, ὡς εἰσπνοῆς καί ἐκπνοῆς. Εἰσπνέει ζωή μέ τή Λειτουργία καί ἐκπνέει μέ τήν διακονία τοῦ αδελφοῦ. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει μία δυναμική ἐκπνοή στή διακονία τοῦ συνανθρώπου, χωρίς δυναμική εἰσπνοή στή Λειτουργία καί ἀντίστροφα.
- Ἡ Θεία Λειτουργία προσφέρεται ὑπέρ τῆς Οἰκουμένης. Ἔτσι καταργεῖται κάθε ἀπόσταση καί πλέον ὅλη ἡ Οἰκουμένη μετέχει στή Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Σέ κάθε Θεία Λειτουργία συμμετέχουν ὅλοι οἱ χριστιανοί, εἴτε βρίσκονται στό Ναό, εἴτε διακονοῦν, εἴτε ὁδοιποροῦν, εἴτε νοσοῦν. Οἱ χριστιανοί βιώνοντας τήν ἀγάπη, τήν εἰρήνη, τήν ἐνότητα τῶν προσώπων ἐντός τῆς Θείας Λειτουργίας, γίνονται φορεῖς καί μεταλαμπαδευτές αὐτοῦ του βιώματος στό κοινωνικό σύνολο, διαμορφώνοντας ὑγιεῖς κοινωνίες προσώπων.
- Ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι μέσον ἀγιασμοῦ καί μεταμόρφωσης τῆς ζωῆς καί τοῦ κόσμου, πού θέτει τήν Ἐκκλησία στό κέντρο τῆς ἱστορίας, ὡς μία καινή κτίση τῆς ὁποίας τά μέλη δημιουργοῦν ἕνα νέο τρόπο ζωῆς. Ἡ ἠθική δέν αὐτονομεῖται, ἀλλά ἀπό τή δημιουργία τοῦ νέου τρόπου ζωῆς καί τήν κοινωνία μέσα στήν Ἐκκλησία

ἀπορρέει ή ύποχρέωση ενός αντίστοιχου τρόπου ζωής στό κόσμο. Η Έκκλησία δέν είναι κάτι διαφορετικό από τήν ήθική, ή θεωρία από τήν πράξη, ή λατρεία από τήν κοινωνική δράση. Η αληθινή εύχαρϊστιακή κοινότητα μπορεί νά αλλάξει τόν κόσμο.

- Δέν πρέπει νά απομονωθεί ή Λειτουργία από τό κόσμο, ώς μέσον του άγιασμού τής ζωής καί του κόσμου. Δέν πρέπει νά γίνει ή Λειτουργία ένα κέντρο χωρίς περιφέρεια, μία καρδιά πού δέν αίματώνει τή κοινωνία, μία φωτιά πού δέν καίει, δέν καθαρίζει, δέν μεταβάλλει. Η πρός Διόγνητον Έπιστολή μās τονίζει, ότι ή λατρεία καί ή δοξολογία του Θεού, δέν είναι ένας ξερός τύπος καί άπλή τελετουργία, τυπική καί άνούσια θρησκευτικότητα, αλλά εκδηλώνεται μέ συγκεκριμένες πράξεις καί τήν άγάπη πρός όλους τους ανθρώπους.

- Κατά τόν ιερό Χρυσόστομο, ύπάρχει «τό μυστήριο του θυσιαστηρίου του Χριστού» στή Θεία Λειτουργία, καί τό «μυστήριο του αδελφού» μέσα στήν κοινωνία. Καί στά δύο αυτά θυσιαστήρια θά πρέπει νά έναποθέτει ό χριστιανός τήν προσφορά του. Ο ιερός Χρυσόστομος τόνισε τόν άρρηκτο δεσμό ανάμεσα στήν πίστη καί τή λατρεία, τή ζωή καί τή διακονία. Ο περιορισμός στήν Λειτουργία μόνο, είναι άπουσία από τήν κοινωνία, είναι άρνηση τής άποστολής καί τής μαρτυρίας της. Άρνηση τής πρόγευσης τής Έκκλησίας ώς Βασιλείας Θεού.

- Ο χριστιανός πρέπει νά είναι πάντοτε έτοιμος νά λάβει μέρος στή Θεία Λειτουργία καί νά κοινωνήσει τό Σώμα καί τό Αίμα του Χριστού.

- Κέντρο τής ζωής του χριστιανού θά πρέπει νά είναι ή Θεία Λειτουργία, έτσι ώστε νά βρίσκεται σέ συνεχή μετάνοια καί νίψη, μέ σκοπό τήν προετοιμασία για τήν έπόμενη Θεία Λειτουργία καί τήν διατήρηση τής δωρεās πού έλαβε από τήν προηγούμενη. Έτσι ή συχνή συμμετοχή μας στή Θεία Κοινωνία μās βοηθά νά λειτουργούμε συνειδητά έντός του κοινωνικού συνόλου, πριν καί μετά τή Θεία Λειτουργία. Δέν μπορεί κανείς νά προσφέρει συνειδητά στον αδελφό αν δέν λειτουργείται έν μετανοία. Η έμμογή στους τύπους καί ή άγνοια τής ουσίας τής πίστεως μας οδηγεί σέ μία άπρόσφορη ψυχαναγκαστική θρησκοληψία. Αν κανείς δέν νιώσει τήν άμαρτωλότητά του δέν μπορεί νά βιώσει τή Θεία Λειτουργία καί νά διαποτιστεί όλόκληρη ή ζωή του απ' αυτό τό βίωμα.

- Η συνειδητή συμμετοχή στή Θεία Λειτουργία οδηγεί σέ μία λειτουργική χρήση του υλικού κόσμου, σέ ένα μετασχηματισμό τής ανθρώπινης κοινωνικότητας σέ αληθινή κοινωνία, του καταναλωτισμού σέ μία άσκητική στάση άπέναντι στή δημιουργία, σέ μία άποκατάσταση τής ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

- Η βοήθειά μας καί ή άγάπη μας στό συνάνθρωπο είναι ή βοήθειά μας καί ή άγάπη μας στό Χριστό. Ο Χριστός είναι παρών στό πρόσωπο των φτωχών. Η έλεημοσύνη θά πρέπει νά έχει χριστοκεντρικό χαρακτήρα. Οί φτωχοί είναι θυσιαστήριο. Η άγάπη καί ή έλεημοσύνη θά πρέπει νά είναι προσωπική. Σύμφωνα μέ τό λόγο του Κυρίου, θά πρέπει «νά κλαίμε μ' αυτούς πού κλαίνε καί νά χαιρόμαστε μ' αυτούς πού χαιρόνται». «Όταν πάσχει ένα μέλος του σώματος, πονά όλο τό σώμα καί όταν δοξάζεται ένα μέλος του σώματος, δοξάζεται όλο τό σώμα».